

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312218095
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8312218095.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1.608,26 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Súd pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, ktorý bude vystupovať na strane žalovanej.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 284,84 eur , do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.12.2012 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.608,26 eur s príslušenstvom, titulom pohľadávky vzniknutej z poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorý žalovaná nesplácala riadne a včas.

Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 331,90 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve. Žalovaná sa zaviazala žalobcovi nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, a to formou pravidelných 18 mesačných splátok vo výške 21,56 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.06.2009. Zmluva obsahovala príkladný výpočet RPMN. Tento svoj záväzok splácať úver riadne a včas nesplnila ani na základe predžalobných výziev, preto žalobca dňa 24.05.2012 odstúpil od zmluvy a ku dňu 30.06.2012 sa úver stal splatným v celom rozsahu.

Zároveň na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) úverovej zmluvy vydal žalobca žalovanej kreditnú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 700 eur, pričom žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.952,66 eur. Tieto sa zaviazala splácať vrátane

úrokov a poplatkov riadne a včas formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5% z poskytnutého úverového rámca, teda vo výške 28 eur, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca.

Listom doručeným súdu dňa 01.03.2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení uviedol, súčasťou formulára o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola pod bodom C) aj žiadosť žalovanej o zaradenie do Zoznamu žiadateľov o poskytnutí úverového rámca vo výške 700 eur. Žalobca však v konaní nepreukázal, že zmluva o revolvingovom úvere bola aj skutočne uzatvorená. Jedinou individuálne špecifikovanou zmluvou o úvere určenou na nákup tovaru (ostatný tovar) bola zmluva zo dňa 26.05.2009. Z bodu vyplýva len tá skutočnosť, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Podpisom formulára dňa 26.05.2009 automaticky nedošlo k vzniku paralelného úverového vzťahu. Zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vyplývajú presne stanovené náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov v časti C) nemôže byť ani v spojení s písomným oznámením žalobcu, ktorým žalobca žalovanej oznamuje, že ako spoľahlivému klientovi mu zasiela medzinárodnú kreditnú kartu Cetelem MasterCard, považované za platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorom by bol tento záväzkový vzťah konkrétne individualizovaný. Poukázal tiež na nevhodné predkladanie zmluvných podmienok v predmetnom formulári zo dňa 26.05.2009, čo je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere je totiž spotrebiteľovi priamo vnútený aj ďalší právny úkon a to žiadosť o úverovú kartu pod bodom C formulára, pričom skutočná vôľa spotrebiteľa smerovala iba k zakúpeniu tovaru a uzatvoreniu úverovej zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere. Je teda možné poukázať aj na nedostatok vôle žalovanej podať takúto žiadosť o úverový rámec, čo v momente podpisu formulára vôbec nebolo jej prioritou. Ak žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, je potrebné považovať právny vzťah medzi účastníkmi za vzťah v právnom režime bezdôvodného obohatenia v súlade s § 451 ods. 1, 2 OZ. Zároveň podľa § 107 ods. 1 OZ, každá splátka, ktorú si žalovaná z úverovej karty bez právneho dôvodu vybrala, podlieha samostatnému režimu premlčania. Z tohto dôvodu vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania všetkých splátok splatných pred 26.12.2010, keďže žaloba bola podaná dňa 27.12.2012. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal vedľajší účastník, aby súd žalobu zamietol. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.03.2013, č.k. 11C/86/2013-62, ktorým žalobu zamietol a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26.05.2009 v časti C/ Kreditná karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľom úvere na kúpu veci žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie kreditnej karty na jeho meno je neprijateľná. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca je povinný zaplatiť trovy vedľajšieho účastníka vo výške 189,82 Eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od jeho právoplatnosti.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že ak prvostupňový súd zastával názor, že úverová zmluva nebola platne uzavretá, mal postupovať v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka. Mal za preukázané, že žalovaný vyčerpal z úverového rámca čiastku vo výške 1 952,66 Eur a uhradil sumu vo výške 1 252,05 Eur. Z tohto dôvodu mal prvostupňový súd zaviazat' na náhradu bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu vyčerpaných prostriedkov a uhradených prostriedkov, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné. O vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného sa dozvedel až z predmetného rozsudku. Z tohto dôvodu zastával názor, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal účelnosť a hospodárnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v napadnutej časti a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 10.12.2013, sp. zn. 6Co/108/2013, potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie istiny nad 700,61 Eur. A zároveň zrušil rozsudok v časti o zamietnutí žaloby o zaplatenie istiny 700,61 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu o nedodržaní zákonom vyžadovanej písomnej formy sledovaného revolvingu, o ktorom by nemali byť pochybnosti, že spĺňa kritéria spotrebiteľského úveru (ak by došlo k jeho platnému dojednaniu; ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; ďalej len ZSU; cit. „(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“). Úverové podmienky žalovaný nepodpísal a odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon. „Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne výmenných listoch, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. V konaní nebola zo strany účastníkov doložená rozhodcovská zmluva vo forme osobitnej zmluvy. Základná podmienka pre konštatovanie existencie rozhodcovskej zmluvy vo forme rozhodcovskej doložky k zmluve je písomná forma. Písomná forma je zachovaná, ak je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 2Cdo 245/2010).“ Uvedené možno v plnom rozsahu aplikovať i na zákonom stanovenú písomnú formu dojednaní o zmluvnej pokute (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 132/2012). Osobitne orámované zmluvné podmienky na titulnej strane formulára, ako aj všeobecne obchodné podmienky nie sú zo strany žalovaného podpísané, a preto táto časť zmluvy je neplatná pre nedodržanie zákonom vyžadovanej formy. Žalobca predformuloval podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu klienta, teda spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku vo všeobecných úverových podmienkach. Ako vyplýva z článku 6 odsek 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému alebo k viacerým prvkom vymenovaným v tomto článku 6 ods. 1, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 2 písm. d/ smernice č. 2005/29 definuje pojem obchodné praktiky použitím zvlášť širokej formulácie ako „akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia, vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom (rozsudky Plus Warenhandels-gesellschaft, C-304/08 Zb. s. 217, bod 36, a Mediaprint Zeitungs - unt zeitschriftenverlag C 540/08 , bod 17).

Z dôvodu bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej zostáva suma 700,61 Eur, o ktorú sa žalovaná z titulu neplatnosti právneho úkonu obohatila. Podmienky na zmenu rozsudku však neboli splnené, pretože vedľajší účastník namieta premlčanie. Premlčaním sa však prvostupňový súd nezaoberal. Preto úlohou prvostupňového súdu bude v prvostupňovom konaní vyrovnáť sa s námietkou premlčania uplatnenou vedľajším účastníkom. Zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania a o návrhu na nepripustenie vedľajšieho účastníka.

Prvostupňový súd po vrátení veci vykonal ďalšie dokazovanie podľa usmernenia odvolacieho súdu, a to výsluchom žalovanej a opätovným oboznámením sa s listinnými dôkazmi najmä so Žiadosťou/Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru odstúpením od úverovej zmluvy o kreditnej karte, Potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov ku dňu 21.01.2013, výpisom z účtu, špecifikáciou istiny, Sadzobníkom poplatkov spojených s klasickým úverom, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami vedľajšieho účastníka.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že je pravdou, že od žalobcu zobrala úver, pričom dlžnú sumu platila. Už na predchádzajúcom pojednávaní uviedla, že dlžnú sumu zaplatila. Mala za to, že jej ostáva zaplatiť nejaký úrok. Momentálne k dispozícii nemala šeky o vykonaných úhradách v prospech žalobcu. Toho času je bez zamestnania, nepracuje a nepoberá ani žiadnu podporu. Ďalej uviedla, že žalobca podalo voči nej žalobu neskoro.

Žalobca vo svojom písomnom podaní uviedol, že podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý

raz. Vzhľadom k tomu, že žalobca mohol svoje právo uplatniť až 01.07.2012 (deň nasledujúci po dni odstúpenia), tak je zrejmé, že k premlčaniu záväzku nemohlo dôjsť. K námietke premlčania vedľajšieho účastníka uviedol, že podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie sa prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Keďže v danom prípade námietku premlčania nevzniesol dlžník, ale vedľajší účastník, má za to, že na takto vznesenú námietku súd nemôže prihliadať, keďže nebola vznesená v súlade so zákonom. Zároveň vzniesol námietku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, námietku proti vstupu ďalšieho vedľajšieho účastníka do konania, ktorú odôvodnil tým, na strane vedľajšieho účastníka nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3Cdo/188/2012, v ktorom poukázal, ktoré sú predpoklady účasti vedľajšieho účastníka v konaní. v ktorom sa uvádza, že je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého si v konaní neželá. Pre účely posúdenia, či hlavný účastník súhlasí s pomocou v spore vo forme vedľajšieho účastníka nepostačuje len deklarovanie skutočností, že účasť vedľajšieho účastníka nepostačuje len deklarovanie skutočností, že účasť vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nie je v rozpore s jeho vôľou, súd musí mať jednoznačne a nespochybniteľne preukázateľný súhlas hlavného účastníka. Samotný súhlas žalovaného považuje za osobitný predpoklad účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vyplývajúci zo zák. č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov. Ďalej najvyšší súd konštatoval, že v prípadoch, na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 O.s.p., zákon neustanovuje ako podmienku účasti 3 osoby na konaní skutočnosť, že táto má záujem na výsledku konania. V prípade právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby v predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka, pričom jedným z nich je zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Taktiež paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä keď sa Združenie dalo zastúpiť advokátom a tým navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Preto žiadal, aby súd preskúmal stanovisko žalovaného, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania všetkých splátok splatných pred 26.12.2010, keďže žaloba bola podaná dňa 27.12.2012, nakoľko mal za to, že ak žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, je potrebné považovať právny vzťah medzi účastníkmi za vzťah v právnom režime bezdôvodného obohatenia a preto všetky splátky splatné pred 26.12.2010 sú premlčané, keďže každá osobitná splátka, ktorú si žalovaná z úverovej karty bez právneho dôvodu vybrala, podlieha samostatnému režimu premlčania podľa § 107 ods. 1 OZ.

Z predloženého potvrdenia, ktoré predložil žalobca vyplynulo, že do 26.12.2010 od žalovanej potvrdil prijatie splátok, a to :

- 09/11/2009 v sume 28 eur,
- 08/12/2009 v sume 48 eur,
- 08/01/2010 v sume 56 eur,
- 08/02/2010 v sume 56 eur,
- 09/03/2010 v sume 56 eur
- 08/04/2010 v sume 56 eur
- 07/05/2010 v sume 56 eur
- 08/06/2010 v sume 56 eur

- 09/07/2010 v sume 56 eur,
- 09/08/2010 v sume 56 eur,
- 09/09/2010 v sume 56 eur,
- 08/10/2010 v sume 56 eur,
- 09/11/2010 v sume 56 eur,
- 07/12/2010 v sume 56 eur,

teda celkovo žalovaná zaplatila za obdobie od 09. novembra 2009 do 07. decembra 2010 žalobcovi sumu 748 eur.

Podľa ustanovenia §451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ustanovenia §451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka; Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ustanovenia §458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 110 ods. 2 Občianskeho zákonníka; rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

Predmetom tohto konania bola len suma 700,61 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaná z poskytnutého úverového rámca ku dňu 19.05.2011 čerpala, t.j. 1952,66 eur a sumou, ktorú uhradila t.j. 1252,05 eur, (1.952,66 - 1252,05 = 700,61 eur). V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá z dôvodu neplatnosti zmluvy podľa § 40 ods. 1 OZ, nakoľko nebola dodržaná zákonom predpísaná forma a preto je neplatná.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania, všetkých splátok splatných pred 26.12.2010, keďže žaloba bola podaná dňa 27.12.2012.

Z predloženého potvrdenia, ktoré predložil žalobca vyplynulo, že do 26.12.2010, a to za obdobie od 09/11/2009 do 07/12/2010 od žalovanej žalobca prevzal celkovo splátky v sume 748 eur.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovanej je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním. Súd zároveň určil v súlade s čl. 5 Rímskeho dohovoru, nakoľko sa jedná o spotrebiteľa, že rozhodným právom je v danom prípade právo Slovenskej republiky (žalovaný má obvyklý pobyt na území SR).

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p.; ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p.; do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p.; v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

S účinnosťou od 15.10.2008, O.s.p. zaviedlo novú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci a síce ide o ustanovenie §93 ods. 2 O.s.p.. Medzi tieto subjekty môžeme zaradiť aj právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa, pričom tento zámer zákonodarcu vyplýva aj z dôvodovej správy k ustanoveniu §93 ods. 2 O.s.p.. Citované ustanovenie nevyžaduje právny záujem právnických osôb, ktorých cieľom je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Legitimáciu na vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Z dôvodovej správy vyplýva, že je tomu tak preto, že cieľom tejto právnej úpravy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. Oprávnenie na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona. V prípade sporov na ochranu spotrebiteľa, preto na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením §93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania je obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak môže vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby kedy sa konanie skončí. Začiatok konania je daný dňom keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia §93 ods. 4 O.s.p.. Má teda v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Zo žiadnych ustanovení O.s.p. pritom nevyplýva nemožnosť podania odporu proti platobnému rozkazu zo strany vedľajšieho účastníka.

V danom prípade vedľajší účastník podal návrh na vstup do konania, a to oznámením doručeným súdu dňa 01.03.2013, teda z vlastného podnetu vstúpilo do konania, pričom jedná sa o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, a to zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd preto pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej.

Po vykonanom dokazovaní tunajší súd dospel k záveru, že žaloba voči žalovanej o zaplatenie sumy 700,61 eur nebola podaná dôvodne, nakoľko súd mal za preukázané, že pohľadávka žalobcu pozostávajúca zo splátok za obdobie od 09/11/2009 do 07/12/2010 je premlčaná. Pri každej jednej splátke sa nasledujúcim dňom právo mohlo vykonať po prvý raz a žalobcovi už týmto dňom vznikla možnosť podať žalobu na súd. V tejto lehote žalobca neuplatnil svoje právo na súde. Zaplatenie sumy 28 eur dňa 09.11.2009, sumy 48 eur dňa 08.12.2009, sumy 56 eur dňa 08.01.2010, sumy 56 eur dňa 08.02.2010, sumy 56 eur dňa 09.03.2010, sumy 56 eur dňa 08.04.2010, sumy 56 eur dňa 07.05.2010, sumy 56 eur dňa 08.06.2010, sumy 56 eur dňa 09.07.2010, sumy 56 eur dňa 09.08.2010, sumy 56 eur dňa 09.09.2010, sumy 56 eur dňa 08.10.2010, sumy 56 eur dňa 09.11.2010 a sumy 56 eur dňa 07.12.2010, zároveň nemá za následok plynutie novej premlčacej doby, keďže sa jedná o neformálne uznanie dlhu, a to nemá za následok vznik právnej domnienky podľa § 558 OZ ani prerušenie premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 OZ. Žaloba však bola podaná na súd až dňa 27.12.2012. V tomto prípade došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka splátok, ktoré boli splatné pred 26.12.2010. Splátky, ktorých splatnosť nastala pred 26.12.2010 podľa potvrdenia žalobcu celkovo činia sumu 748 eur a vedľajší účastník na strane žalovaného úspešne uplatnil námietku premlčania. Preto súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 700,61 eur zamietol

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle vyššie citovaných ust. § 142 ods.1 O.s.p. Žalovaná bola úspešná v celom rozsahu, nakoľko žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu. Žalovaná ako úspešný účastník by v konaní mala právo na náhradu trov konania, ktoré jej v konaní vznikli v súvislosti s účelným uplatňovaním alebo bránením práva proti žalobcovi. Žalovaná si však právo na náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, že aj jeho pričinením vzhľadom na poukázanie, že žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov, nemôže byť v spojení s písomným oznámením žalobcu, považované za platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere a vznesenú námietku premlčania, súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka je odvodené od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje a úspech, resp. neúspech tohto účastníka a jeho právo na náhradu trov konania má vplyv aj na úspech, resp. neúspech vedľajšieho účastníka a právo na náhradu jeho trov. Nakoľko žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, súd aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania a na ich zaplatenie zaviazal žalobcu. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške 284,84 eur.

za / úkon súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 71,37 eur, ktorý je výsledkom výpočtu :

sadzba tarifnej odmeny je $41,49 \text{ eur} + ((1.608,26 - 663,88) / 331,94 \times 9,96 = 41,49 + 3 \times 9,96 = 71,37 \text{ eur}$

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia	71,37 eur
- vyjadrenie zo dňa 15.03.2013	71,37 eur
- vyjadrenia k odvolaniu	71,37 eur

- režijný paušál za rok 2012 á 7,63 eur x 1	7,63 eur
- režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eur x 2	15,62 eur
- +20 %DPH	47,47 eur

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.